

Framhald av síðu 13

anvegin máttu hava hjálp, seinni vóru tað 28.000.

Frá 22. okt. til 3. dec. doyðu 2255 børn.

Dagin undan vitjan okkara doyðu 119 børn.

Hjálpartilboð teirra er at royna at halda fólk á lívi og heldur ikki meira.

Børn, sjúkar mammur og gomul fólk fáa mat og medisín 5 ferðir um dagin, og tá ið tey hava ment seg so frægt, at vón er fyri, at tey fara at liva, verða tey flutt yvir til tað sokallaða uppiskoytisprogrammið, tað er 10 kg. av hveitimjoli um mánaðin.

I leguni eru 3 læknar, 6 sjúkrasystur, 8 heilsuhjálparar, og onnur hjálparfólk telja ialt 266.

Á goymslunum á leguni vóru 132 t. av korni, sum skuldu nøkta tørvin í 15 dagar, og so vóna tey, at meira kemur.

Greitt varð frá hesum og øðrum í hesum sambandi, m. a. at størsti tørvin er matur, vatn og tjöld.

Vanligastu sjúkurnar og deyðsorsøkurnar eru: Amoebu dysenteri, malaria, dysenteri, dehydratation (útturkan), lungnabruni og tyfus.

Kuldi ger av við nógv

Teimum tørvar tjöld, tí næturnar eru so kaldar, og í teirra ússaligheit tola tey ikki kuldan men doyggja í hópatali, um tey ikki finna náttarskýli.

Uttan um fyrkantin við blikkskúrnum liggur tann stóra legan, har eitt langt rað av stórum tjöldum stendur. Har liggja tey sjúku. Eitt tjald er til hvørt slag av sjúkum.

Vit fóru inn at hyggja:

Mammur og smá børn, sjúk, doyggjandi og deyð.

Øll bara stardu, tey, sum kundu stara.

Smá børn við stívum eygum, andlitið tekt av flugum.

Onkur eymkaði seg, annars tøg.

Tey orkaðu ikki at siga nakað, hvørki at klaga ella at biða.

Eingin hond rættist fram, eingin biddar.

Vit royndu at taka myndir fyri at fólk heima í Føroyum og onnur kunna siggja og ásanna. Vit máttu tvinga okkum. Inni græt eingin, men tá vit fóru út aftur

aftan á at hava verið inni í tjaldi aftan á tjald, var onkur, sum ikki orkaði meir og mátti taka lummaturrúklæðið fram.

Vit gloyma tað aldri og fara aldri at forvinna tað.

Ein sovorðin neyð spyr ikki um hjálpast skal ella hvussu.

Landið har mammur og børn ikki gráta, tey orka ikki, har eru eingi tár eftir.

10 kr. um dagin fyri eitt fólk

Góðu tit øll í Føroyum: Tað kostar um 10 kr. at halda eitt av hesum medmenniskjum okkara á lívi ein dag, at hjálpa eini mammu at liva, so hon kann fjálga um barn sitt.

Vit fóru úr sjúkratjaldinum og inn í risastórt tjald, har ið tey, sum vóru komin til leguna tann dagin, skuldu uppskrivast.

Tey sótu har, tey flestu mammur við børnum so tætt, so tætt um alt gólvið. Um tey vóru 500 ella 1000, veit eg ikki.

Tey bara sótu og biðaðu.

Úti í leguni sótu og lógu fólk, nøkur stóðu.

Tey biðaðu øll eftir onkrum: mati, sjúkrahjálp, náttarskýli ella eftir at doyggja.

Í ovara enda av leguni er deyðshúsið, har tey deyðu verða lögð inn, áðrenn tey verða grivin.

Har lógu um 100 inni.

Beint uttanfyri er lítill fløta, har tey verða grivin.

Lukturin, roykurin, líkroykurin var øgiligur.

Vit fóru avstað og gloyma aldrin Bati, har børnini ikki orka at rætta tær hondina, har mammur og børn ikki gráta, har landið er so útpint, at vatn er ikki har meira, har mammur og børn eru so útturkað, at tár eru ikki meir.

Tá tey rýma heimanífrá, eru tey longu um at doyggja, og so streva tey seg fram gjøgnum fjøll, ið eru gløðandi um dagin og ísakøld um náttina, har einki grør, har einki vatn er.

Vit sóu mannin, ið fór heimanífrá fyri at koma at neyðhjálparguni við konu og fyra børnum sínum.

Hann einsamallur kom vegin fram. øll hini, kona og børn, doyðu á vegnum.

Hann stendur við turrium ósiggjandi eygum og starir.

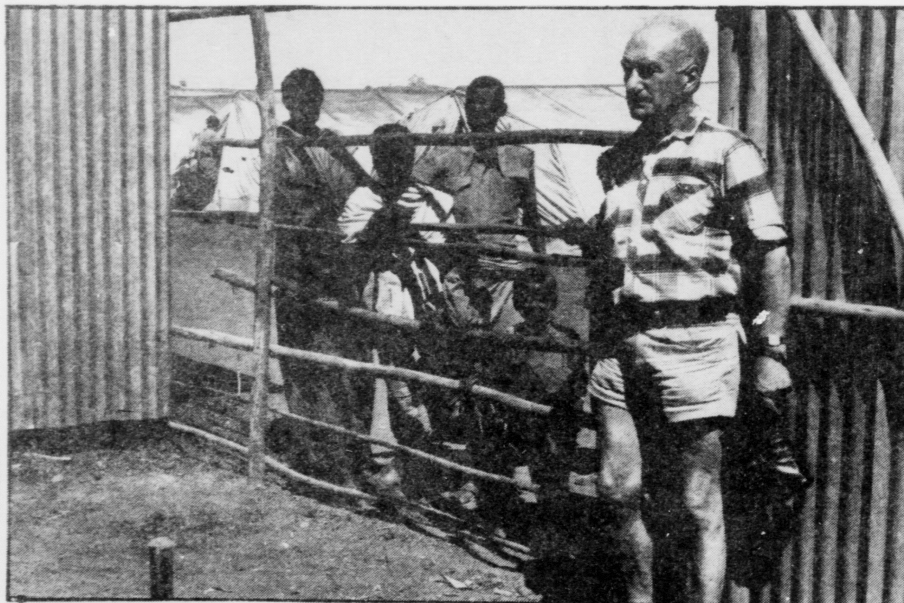
Hann sær ikki okkum

— men vit siggja hann.

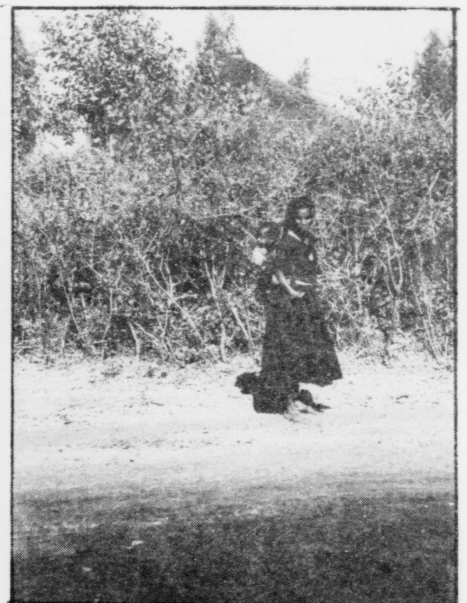

Mong hava hvørki tak yvir høvðið, mat í munnin ella klæði á kroppin.

Tey biða og biða

Karl Nolsøe, her uttanfyri eina neyðhjálparguni í Ethiopiu

Tey ganga kilometur aftaná kilometur fyri at fáa mat